

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Kavarodás a fővárosi temetkezési üzem körül*

Forrás:

Új Nemzedék

Bzp.
(Helv)

1920 III/18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Olda)

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

"1920"

Személy

Kavarodás a fővárosi temetkezési üzem körül

Feljelentés rablásért fővárosi alkalmazottak ellen — A főváros és a magánvállalkozók harca

Körülbelül egy hónappal ezelőtt megemlékeztünk lapunkban arról a nyílt levélről, amelyet a fővárosi temetkezési vállalkozók az egyik fővárosi napilapban a magyar kormányhoz intéztek s amelyben élesen támadták a fővárosnak velük szemben tanúsított magatartását. Mint ismeretes, ugyanis, a proletárdiktatura kisajátította a fővárosi temetkezési vállalatokat, a főváros pedig ezzel az indoklással, hogy a lefoglalt vagyontárgyak nem oszthatók fel a vállalkozók között, a kommunizációt temetkezési üzemet átvette és tovább gyakorolta. A főváros közegészségi ügyosztálya nevében Csutor József tanácsnok távollétében Buzsáky tanácsjegyző nyilatkozott akkor lapunkban és igyekezett a főváros eljárását elfogadhatóvá tenni. A főváros nyilatkozatára a magánvállalkozók ugyanabban a napilapban válaszoltak, mint ahol első támadásukat helyezték el, egyúttal pedig beadványt intéztek a polgármesterhez és közvetlenül Csutor tanácsnokhoz is, az ügyészségen pedig feljelentést tettek a főváros közegei ellen rablás címén. Az egyik temetkezési vállalkozónak, Hodina Istvánnak hozzánk beküldött írásából megállapítható, hogy a főváros alkalmazottait kommunista magatartással vádolja meg és pedig különösen azt kifogásolja, hogy a főváros temetkezési üzemet ma is ugyanazok vezetik, mint akiket a proletárdiktatura helyezett az üzem élére. Szerkesztőségünkhez intézett levelében pedig a fővárosi temetkezési üzem alkalmazottait egyenesen rablóbandának nevezi.

Buzsáky Rudolf tanácsjegyző félreértések elkerülése végett szükségesnek tartja kijelenteni, hogy első nyilatkozatát csakis a tanácsnok távollétére való tekintettel tette meg és az egész ügybe annyival kevésbé akar beavatkozni, mert az akció keresztülvétele idején tagja sem volt az ügyosztálynak. Nem érzi magát hivatottnak, hogy ebben a kérdésben bármily vonatkozásban nyilatkozzék, sőt első nyilatkozatát is csak tájékoztató felvilágosításnak tekinti, melyet nem az ügyosztály nevében adott, mert erre nem volt felhatalmazása. Az egész ügyben csak anny

a része, hogy Hodinát egy ízben, mikor hivatalunk a magánvállalkozók pártjára állani, akik ezt helyiségében megjelent és ott minősíthetetlen maga-a támogatást nem érdemelnek meg, de kötelességünk vételei tanúsított, karhatalom hívásával volt kénytelenek szavunkat azon kis egzisztenciák érdekében, telen szobájából eltávolítani. akiknek sorsáról a főváros oly könnyedén megledkezik.

Csutor József tanácsnok, a közegészségi ügyosztály vezetője Hodinát beszámíthatatlannak mondja, az egész akciót személyi hajszának minősíti s azt tartja, hogy mindezeknek a mesterkedéseknek csak az ügy felszínre tartása és az akció megakadályozása a céljuk.

Azt hisszük azonban, hogy a tanácsnok ur nem itéli meg helyesen a dolgot, más oldalról szerzett értesülésünk tudniillik arra enged következtetést, hogy a főváros tisztelhetetlen céljait nem a legkifogástalanabb eszközökkel szolgálja. Nem egészen alaptalan ugyanis a vállalkozók vádaskodása, hogy a főváros a proletárdiktatura jogutódjának tekinti magát, mert a temetkezési üzem összes vezetői ugyanazok, mint akik a proletárdiktatura alatt voltak, változás mi tekintetben sem állt be, legfeljebb annyiban, hogy a főváros az elvett készletekért kárpótlást hajlandó adni, de a megbénított üzletekért nem.

Azt mondják, hogy nem egészen helytálló a főváros álláspontja a tekintetben sem, hogy a készletek a vállalkozók között nem volnának szétosz-

thatók, mert hiszen a proletárdiktatura a készleteket elismervények ellenében vette át. Annak dacára, hogy a temetkezés jogát nem vonja meg másoktól a főváros, más uton a jog gyakorlását lehetlenné akarja tenni a kötelező rávatalozás elrendelésével. A készletekért megszabott kártérítés összegét sem osztják fel a vállalkozók között, amennyiben mindegyik, aki a neki megállapított kártérítéssel nemis megelégedve, csak társai ellen fordulhat s ez esetben a valamennyinek megszabott kártérítési összegét bírói lététbe helyezik. Megtörténhetik tehát, hogy a vállalkozók évekig nem juthatnak pénzükhöz. Már pedig tekintetbe kell venni, hogy nem minden temetkező vagyonos és a temetkezési vállalatok ellen általában hallható panaszok nem minden vállalkozóval szemben vetődtek fel. Az igaz, hogy a fővárost a legjobb szándékok vezetik, mert hiszen évtizedek törekvése, hogy a temetkezési üzemet községiessítse és ezzel a főváros közönségét a magánvállalatok uszorjától megszabadítsa, de ezt a célját nem volna szabad minden áron, jogos magánérdekek megsértésével erőszakolnia. Hangsúlyoznunk kell, hogy nem szán-